

765 1. Beh. af Lovf. om Forlæng. af Gylldigh. af L. om Forandr. i Løbsafg. f. Sukker. 766

og andre Muskovados Sukkere bleve beskattede fuldkommen ens. Dette var i og for sig ikke retfærdigt; man var dengang ikke opmærksom paa, at Muskovados Sukkere i det Hele taget ved Loven af 1863 bleve stillede ugunstigere, end de ifølge deres Beskaffenhed egentlig skulde stilles. Da dette Forhold nærmere blev undersøgt, navnlig i den Kommission, som Regjeringen foranledigede nedsat for at undersøge Sukkertoldforholdet, erkjendte man, at der i saa Henseende maatte ske en Forandring ved en ny Toldlov, idet man mente, at St. Croisukkere ikke burde fortoldes lige med dækkede Sukkere af samme Farve, men nedfattes i en lavere Klasse. Det var det, som Toldkommissionens Forslag gik ud paa, og det var det, som Lov af 28de Marts 1871 gennemførte. Denne Lov blev, som den høitærede Minister nys nævnte, givet under den Forudsætning, at Toldloven inden den 1ste April 1873, altsaa nu, skulde være vedtagen, og i det Toldlovudkast, som Regjeringen har forelagt i det andet Thing, er netop Forholdet mellem Muskovados og andre dækkede Sukkere foreslået saaledes, som det er i denne Lov af 28de Marts 1871. Det er imidlertid nødvendigt, hvis man ikke vil vende tilbage til den tidligere Tilstand, som man i sin Tid har maattet erkjende for at være utilfredsstillende, at forlænge Loven. Jeg kunde vel have ønsket, at man havde forlænget den, indtil en ny Toldlov udkommer, men jeg kan gjerne erkjende, at Forholdet maatte kunde blive noget forandret, naar man nyere undersøgte Sagen, og at man derfor har gjort vel i at foreslaa, at denne Lov kun skal gjælde for 2 Aar. Jeg skal dog bemærke, at, naar jeg siger, at jeg kan erkjende, at Toldforholdet muligens burde sættes anderledes, gaar jeg ikke dertil samme Vel som det ærede Udvalg i det andet Thing, idet jeg ikke tror, at Forfælleren bør formindskes, men snarere forhøjes, og det navnlig overfor de Sukkere, som i stor Mængde tilføres fra skotske og engelske Raffinaderier, de saakaldte Fariner, en Slags raffineret Sukker, der indgaar til en Told, der maatte snarere burde sættes noget høiere, men i det Hele taget har man vistnok omtrent truffet det Rette, og jeg skal ligeledes tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag til det høie Things Vedtagelse.

Finantsministeren: Som det ærede Medlem yttrede, gif Regjeringens Forslag oprindeligt ud paa, at den midlertidige Lov skulde gjælde, indtil en ny Toldlov blev vedtagen. Den nuværende Begrænsning er vedtagen i Folkethinget,

7de Marts.

men det forekommer mig at være en saadan Forandring, mod hvilken der ikke fra Regjeringens Side kunde gjøres nogen Indvending. Da i Overigt, som det ærede Medlem jo hentydede til, Toldspørgsmaalet i Almindelighed og navnlig Sukkertoldspørgsmaalet er under Forhandling og navnlig under Udvalgsforhandling i det andet Thing, tror jeg ikke, det vil være rigtigt, om jeg nærmere indlader mig derpaa. Hvad der foreligger er ene og alene Spørgsmaalet om Forlængelsen af den midlertidige Tilstand eller — for ikke at bruge Udtrykket midlertidig, som om der laa Noget i det — Forlængelsen af den Tilstand, der blev indført ved Loven af 1871.

Melchior: Jeg skal blot erklære mig enig med den høitærede Minister i, at man under de nuværende Forhold bør gaa ind paa Lovforslaget, som det foreligger.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gif til Afstemning over Lovforslagets Overgang til 2den Behandling, der vedtoges enstemmig med 49 Stemmer.

Ændringsforslag til Sagens 2den Behandling indkaldtes til Mandag Middag Kl. 12.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov indeholdende Tillæg til Pønningens Lovene for Told-, Post- og Telegrafvæsenet.

(Ærde Behandling i Folkethinget findes i dettes Tidende Sp. 2583; Lovforslaget, som vedtaget af Folkethinget, i Tillæg C.)

Finantsministeren: Saaledes som dette Lovforslag blev forelagt i det andet Thing, strakte det sig noget videre i dobbelt Retning. Dels indeholdt det Bestemmelser, hvorefter de Funktionærer, som ere ansatte ved Grændsetoldvæsenet i Genhold til Lov af 23de December 1864 kunde erholde fast Ansættelse. I Grændsetoldloven af 1864 hed det nemlig i sidste Paragraf — Loven udkom jo, som anført, i December 1864 — at Loven skulde revideres inden 31te Marts 1866, og saa længe denne Revision ikke havde fundet Sted, maatte de paagjældende Funktionærer ikke modtage den sædvanlige faste Ansættelse. Der skete imidlertid